

הנה השיא: הקהל

מחול

עוד לפני שפילחה את חלל מגרש באסה ביפו שריקת הפתיחה של משחק הכדורגל בין הפועל חיפה להפועל תל-אביב, היה ברור שבמשחק זה יקרה משהו. המתיחות הורגשה באויר, ריחפה על פני רכבת הצופים ביציעים.

לא היה זה עצם הקרב בין שתי הקבוצות שיצר את המתח. נעלה מכל ספק הוא שהפועל חיפה המתמודדת על אליפות הליגה, עולה לאין שיעור על אחותה ה"תל-אביבית", הנמצאת לאחרונה בתהליך ירידה והמזדנבת אי-שם, במקום התשיעי בתחתית הליגה. לקבוצה התל-אביבית לא היה זה משנה ביותר אם היתה מפסידה או מנצחת, מקומה התשיעי מובטח לה. אולם לגבי הפועל חיפה היה זה משחק חשוב. נצחון בו היה מעלה אותה מהמקום השלישי בליגה למקום השני. נצחון רבי-שערים, היה גם מעניק לה את המקום הראשון.

אולם אם הכדורגלנים החיפאים, וקומץ אוהדיהם שבא למגרש ביפו, רצו מאוד לנצח, רצה הקהל בדיוק את ההיפך. הקהל ידע שנצחון הפועל תל-אביב על החיפאים הוא כמעט בלתי אפשרי, במאון הכוחות של שתי הקבוצות, אבל הכל קיח לנס. כי רובי-רובו של הקהל היה מורכב מאוהדי מכבי תל-אביב, שרצו בהפסד החיפאים, שהיה מעלה את סיכויי קבוצתם שלהם במירוץ לאליפות. לא היה צורך במחקר ובסטטיסטיקה לאימות עובדה זו. כי ברגע בו עלו י"א כדורגלני חיפה, שנראו גבוהים וחסונים ממה שהיו במציאות, הודות לחולי צוניהם האדומות-זרחניות, קיבל אותם הקהל בשאגות קצובות: "בוז הפועל חיפה!"

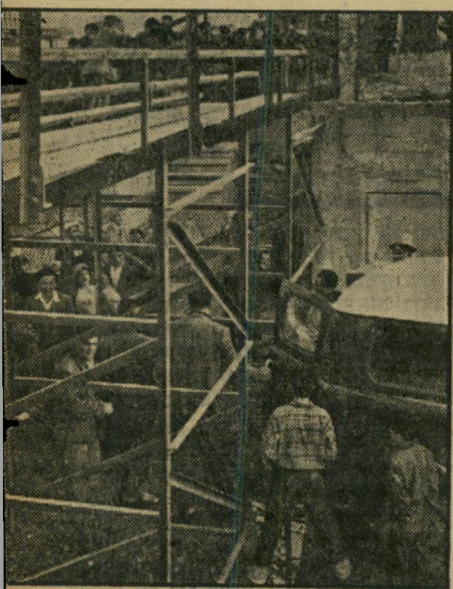
★ ★ ★

לוחמים בזירת שוורים

הז צופים אקטיבי במשחקי כדורגל מסוגל בנקל להשפיע על המאורעות במגרש. אם אינו יכול לפגוע או להעלות את כשרם של השחקנים הוא יכול לשלוט ברוחם, לזכאם או להלהיבם. כמו בזירת מלחמת השחרים שם מהתת תרועות הקהל חלק נכבד וחשוב בהתפתחות המאורעות, כך גם באינדיון הכדורגל מסוגל קהל נלהב להפוך משחק על פיו.

מגוהן ומצורחצח בחליפתו השחורה עלה השופט הנדחרק על המגרש. גוף ונמוך קומה, יהיר ובעל תנועות דברבניות, זכה השופט הנדחרק כבר מלכתחילה לציון שלישי של הקהל. הקהל לא חיבב אותו. "שופט כזה לא אומר טובות בשביל המשחק", אמרו הצופים, לא עברו דקות רבות והמסטר הוכח כנכון.

בדקה התשיעית, בעוד שחקני שתי הקבוצות מנהלים התקפות גישוש לסירוגין, פרץ חלון הפועל תל-אביב חיים גלור לעבר שער חיפה, בעט בעיטה חזקה לפינה. השוער פורטל זינק, תפס את הכדור וניתר. אולם בעוד הוא באויר, התגש פורטל ב"סט הוכח כנכון.

בחסות המשמרה הנדחרק (שמאל) לניידת שחלונה נופץ באבן.

ספורט

כדורגל

אשליות אבודות

על משחק הכדורגל שנערך היום שבת, בו ניצחה מכבי תל-אביב את בית"ר תל-אביב בתוצאות 4:0, כותב שייץ גלור:

בית"ר תל-אביב זאת קבוצה משונה. אני חושב שהיא ממשכה לשחק רק בזכות ה"אוהדים שלה, שלא שכחו מה שהיא היתה פעם וממשיכים לחלום שהיא עוד תחזור להיות מה שהיתה. אבל אם האוהדים חול"מיים, זה לא נורא. סוף-סוף מה אפשר לדרוש מהם?! כך חינוכו אותם. אבל זה שהשחקנים של בית"ר בעצמם חולמים, זה כבר משהו אחר לגמרי. אם הייתי סופר הייתי כותב על זה ספר: "בית"ר בארץ החלומות".

בסיבוב הראשון של הליגה קרה לנו משהו, אני לא זוכר בדיוק מה ברגע זה, ובית"ר הצליחו לצאת אתנו תיקו 0:0. שמחה יותר גדולה לא היתה אזלם כבר הרבה זמן. שיהיה להם לבריאות. הם התחילו לחשוב שהם יודעים כדורגל. והתו"צאה הזאת דווקא מצאה חן בעיניהם, וכשי הגיע התור שלהם לשחק נגדנו בסבוב ה"שני הם רצו, ככה הם אמרו, להשיג את אותה התוצאה. חושבים שכל יום פורים.

כדי להשיג את התוצאה היפה הזאת ה"עמידו המאמן שלהם ורמש שומרים על שח"קני המפתח שלנו, סגר את אמצע המגרש ככה שקשה היה לפרוץ אותו. מחמשת החלוצים של בית"ר נשארו למעלה רק שלי"שה. כי המטרה היתה לא להבקיע שערים אבל גם לא לקבל אף שער ולחסוך נקודות.

מחלייקיים לפקי. היו לנו כל הקלפים בשביל להפסיד, אפילו לקבוצה יותר גרועה מבית"ר. שני חלוצים שלנו, רפי לוי ונח"מיאס היו חסרים. לוי נשלח לחופש כדי שיעלה קצת את הכושר ונחמיאס פשוט נפצע באחד האימונים האחרונים. חוץ מ"אלה גם שאר החלקים של המכונה שלנו לא היו בדיוק אורגניזל. ועוד נוסף לזה, המגרש שאמנם לא היה מכוסה מים, כן היה מכוסה בוך, ואילו היינו מביאים מחלייקיים להת"גלשות היינו מצליחים יותר.

ובכן, המשחק התחיל. אנחנו מתחממים פה ושם, רצים ובודקים את הגנת היריב, ובינתיים נראה שבית"ר עוד לא יודעת מה יהיה בסוף המשחק. השחקנים שלהם מתפרצים לשער שלנו, בפעם הראשונה ואו"לי האחרונה. אחרי זה התחלנו ללחוץ.

אי אפשר להגיד שבהתחלה זה היה קל כ"כך. עלי ועל גולדשטיין עמדה שמירה אישית. עלי עמד אלוף, שהוא גבוה וארוך רגליים וזה הכל. שתי הזדמנויות כמעט בטוחות שלי להכניס שערים נתקלו בקורה. וזה לקח עד הדקה ה"דצ, עד שהקרח נשבר והקונצרט התחיל.

עד אז הם החזיקו מעמד. באווננים שלי שמעתי איך שהמאמן תרמש צועק להם: "תמשיכו, ככה תשחקו ולעולם לא תקבלו גול". ובאותו רגע ממש התפרץ פלשל אל השער, עשה את עצמו כאילו הוא מוסר לי, וכשכולם רצו לדעת מה אני אעשה עם הכדור, התברר שמשל כבר הכניס אותו לשער בעצמו. בחיי, בחור טוב מלשל זה, חסך לי עבודה. מה שנוכח, שהגיגי הצעיר הזה הצליח לקנות לו מקום בטוח בקבוצה הראשונה שלנו. הוא הסתגל יפה ויודע להתברג למקומות חופשיים וגם להכניס גולים.

רהמנות של שופט. אחרי 1:0 בית"ר עוד עשו מאמצים להשחה. אבל כמה דקות אחרי שהתחילה המחצית השנייה הם נשברו לגמרי. תוך ששה רגעים הכנסנו להם שלוש שגיגים. שניים היו של פלשל ואחד של יונה פוקס. אחרי זה, שהכנסנו ארבעה גו"לים, כבר לא היה חשוב לנו מי ינצח. התקפנו כל הזמן ולא היה נגד מי לשחק. לי ולגולדשטיין נכנסה אמיביזיה להכניס גם כן איזה גול או שניים, ככה בשביל התברר, אבל מרוב שרבונו על הכדורים, ובעטנו ממצבים שבדרך כלל לא בועטים, אף אחד מאתנו לא הכניס.

לפני הסוף היה עוד צריך להיות פנדל. השוער של בית"ר השמיט כדור ויונה פוקס הוציא אותו ברגליו מהידיים שלו, השוער השתטח ורצה לתפוס משהו, לא חשוב מה, וכשלא מצא את הכדור תפס את הרגליים של יונה המסכן. זה היה פנדל בטוח, אבל השופט ריחם על בית"ר. הם כבר היו כל כך שבורים אחרי הארבעה שערים שמי יודע מה היה קורה אותם לו היו מקבלים את החמישי.

"בחי! את מקסימה! איזה שיניים! —
באמת? השמעת כבר פעם על משחת שיניים
"תיאדנט"? זאת בומבה!"

"תיאדנט" עם "Hygleam" —
יתר לובן, יתר ברק, יתר קסם.

חופשת חורף אידיאלית - באילת

אתה סובל מזה?

שיטתנו הבדוקה מאפשרת

★ מניעת נשירת שערות
★ הצמחת שער חדש

אחריות גמורה

במקרה של אי-הצלחה יוחזר כסף

"רובינס קוסמטיקום"

בנהלת מר א. רובין ביאוקוסמטיקאי מדופלם

תל-אביב, רח' פינסקר 2, טל. 22128. חיפה, הרצל 1